

Det var en alvorlig sag for Danmark, den op-tog det politiske liv utrolig meget. Hvad skulle vi gøre? Udenrigsministeren drog af sted for at søge støtte i EU, for at søge opbakning hos vores partnere til en politik, der kunne sikre, at der her var fuld solidaritet med Danmark. Og på udenrigsministermødet den 30.-31. januar vedtog Rådet følgende erklæring herom:

»Rådet afviser på det kraftigste enhver trussel fremsat af militante grupper mod EU-borgere.«

Det kalder jeg ikke en opbakning til et land, der er i knibe. Det kalder jeg ikke en opbakning til et lille medlemsland, der har brug for virkelig at føle solidaritet i en situation, hvor det havde alvorlig brug for det.

Hvis vi vil gøre EU til en folkelig sag, hvis vi vil gøre EU til noget, som vi alle sammen kan slutte op om, skal EU koncentrere sine kræfter om de problemer, som det er centralt for os og for de andre indbyggere i EU at få løst, og så skal EU lade være med at blande sig i stort og småt som f.eks. det, at vi har seks skattelovforslag, der er vedtaget for 2 år siden i det her Folketing, som stadig ikke har kunnet træde i kraft på grund af EU. Så jeg vil opfordre til, at man i stedet for at acceptere den traktat, der ligger, ny-tænker forfra, hvad vi egentlig vil med den europæiske struktur.

Men nu har vi den traktat; vi skal stemme om den her i Folketinget. Vi skal ikke have en folkeafstemning, som jeg havde ønsket, for det er dog en af de måder, hvorpå vi kan bringe EU ud til folket og folket tættere på EU. Det har ikke været ønsket. Jeg er fortsat tilhænger af, at vi tager sådan en afstemning, og jeg vil derfor kunne stemme for det af Dansk Folkeparti fremsatte forslag til vedtagelse.

Kl. 18:00

Tredje næstformand Holger K. Nielsen):

Tak til taleren. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 18:00

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke for den meget grundige debat, vi har haft her i dag om Lissabontraktaten – eller reformtraktaten – og om spørgsmålet om folkeafstemning.

Med hensyn til spørgsmålet om folkeafstemning meddelte regeringen jo fra starten i dag, at traktaten skal ratificeres af Folketinget ved vedtagelse af en lov om ratifikation. Det vil altså sige, at vi ikke har syntes, at der skulle være en folkeafstemning, og jeg har noteret mig, at det er et flertal af partier og et flertal af folketingsmedlemmer enige i.

Der har så været flere diskussioner om, hvorfor der ikke skulle være folkeafstemning. Altså, vi har jo klart sagt, at det her er en ændring af Nicetraktaten, og det vil sige, at hvis vi nu sagde, at der skulle være folkeafstemning, ville vi dermed også sige, at det var forkert, at der ikke var folkeafstemning om Nicetraktaten – for det var der rent faktisk ikke – og vi kan ikke lave en folkeafstemning med tilbagevirkende kraft. Det ville være temmelig absurd at sige, at vi skal stemme om ændringerne, når vi ikke stemte om selve grunddokumentet – og det kan vi altså ikke lave om. Så det vil sige, at det er en meget logisk konsekvens af Folketingets tidligere beslutning om Nicetraktaten.

Så er det blevet sagt, at det er, fordi vi er bange for vælgerne. Altså, jeg er ikke bange for vælgerne, men jeg ville til enhver tid være bange for et Folketing, der ikke turde tage et ansvar. Vi har et repræsentativt demokrati, og som det er blevet sagt her i debatten i dag, er der mange store temaer, som vi ikke laver folkeafstemninger om. EU er jo blevet en del af vores hverdag, og vi kunne skære forskellige områder ud og sende dem til folkeafstemning, hvis vi syntes, at de var for svære for Folketinget. Men det her bør jo ikke være for svært for Folketinget, for når Folketinget kunne vedtage Nicetraktaten, kan jeg ikke forstå, hvorfor Folketinget ikke kan vedtage ændringerne til Nicetraktaten. Så jeg ville aldrig være bange for vælgerne, men jeg ville være bange for et Folketing, der ikke turde tage et ansvar.

Så er det blevet sagt, at det her kommer til at ramme os, at befolkningens hævn vil ramme os, når forbeholdene skal ud til folkeafstemning. Det synes jeg virkelig er en måde at barnagtiggøre befolkningen på, for når man bruger det argument, siger man, at befolkningen er som børn, at de vil hævne sig. Men befolkningen kan da godt se forskel. Hvis de er ærgerlige over det her, betyder det ikke, at de pludselig vil stemme imod deres overbevisning, når de skal stemme om forbeholdene, bare fordi de måtte have ønsket noget andet på et tidligere tidspunkt. Det er da at barnagtiggøre vælgerne, og det tror jeg heller ikke på.

Så er det blevet sagt i den forbindelse, at man skal have en folkeafstemning for at få en folkelig debat. Nu er det altså lidt kunstigt at ville puste liv i en debat ved at lave en folkeafstemning – og så er det altså en misforståelse, for der er meget debat om EU. Prøv dog at se i aviserne, når der er ministerrådsmøder, hvor tæt ministerrådsmø-